

TĖVIŠKĖS AIDAMS

50 metų

Lietuvos nacionalinė
M. Mažvydo biblioteka

Nr 22 (2374) 2006 m. lapkričio mėn. 15 d.

Eina 51-mus metus

Melbourne

KRISTUS VALDOVAS

kunigas Vytautas Pikturna

Lapkričio 26 d. švenčiame Kristaus Valdovo šventę, kuri pradėta švęsti 1925 metais. Popiežiui Pijui XI įvedus tą šventę, pradžioje pasigirdo prieštaraujančių balsų: "Kam ji reikalinga? Juk Išganytojas, mokindamas žmones Palestinoje, vengė karaliaus titulo? Jis slėpėsi nuo žydų, norėjęs jį paskelbti valdovu, kai padaugino duoną ir pavalgydino išalkusius. Jis nesisavino žemiškos valdžios ir niekam jos nežadėjo".

O vis tik Kristus yra valdovų Valdovas. tiesa, tik du kartus - ir tai tik paskutinėse gyvenimo valandose - jis buvo pavadintas karaliumi. Į Piloto klausimą, "Ar tu esi karalius?", Kristus aiškiai atsakė: "Taip! Tu tai pasakei!.. tik mano karalystė ne iš šio pasaulio". O kai buvo prikaltas prie kryžiaus, tai virš Jėzaus galvos buvo prikalta lenta, kur trimis kalbomis buvo parašyta: "Jėzus iš Nazareto, žydų karalius".

Taip! Kristus yra valdovas! Tik valdovas ne ta prasme, kaip Pilotas kad galvojo. Kristus yra Valdovas, bet toks, kuris visiems tarnauja. Jis nereikalauja, kad kas jį gintų, bet pats miršta už visus. Kristus valdo ne jėga, ne prievarta, bet tiesa ir meile. Jis nesiaukština, bet

nusižemina, kad mes, susijungę su juo, būtume išaukštinti. Jis nedalina žemiškų gėrybių, bet neša taiką, džiaugsmą ir meilę. Jo karalystė paremta ne žemiškąja galia ar politine įtaka. Jo sekėjai, plėsdami Dievo Karalystę, taip pat negali naudotis jėga, suktumu, savanaudiškumu. Kova už Kristų vedama ne žodžiais, bet gyvenimu. Deja, apie Dievo karalystę dažnai išklausome tik prie altoriaus ir ją paliekame ant bažnyčios slenksčio, kaip nukratytas dulkes nuo apdaro. Nuo Kristaus Valdovo traukiasi visi, kas žemės valstybes ir savo asmenį stato aukščiau už Dievą. Kas neina su Kristumi, tas eina prieš jį, pats to nežinodamas: savo abejingumu, sustingimu, apsilaidimu. Kas iškrinta iš Dievo Karalystės, tas atsimeta nuo jo įsakymų ir, norėdamas ar nenorėdamas, pakliūva į kitą karalystę - į netikėjimo, melo ir apgaulės karalystę...

Čia man prisimena graži bavarų legenda. Jos vardas -

"Pamirštas veidas". Ten pasakojama, kaip vieną rudens dieną kaimo ūkininkai, grįždami iš laukų, sutiko lyg kur tai matytą, bet nepažįstamą vyrą...

Vakare, pavalgus vakariene, kaimo vyrai rinkosi prie aikštelėje stovėjusio didelio kryžiaus. Čia jie vakarais susirinkdavo pypkių parūkyti, pasikalbėti, naujienomis pasidalinti. Tą vakarą jų kalba sukosi apie kaimą aplankiusį vyrą. O tas vyras nuostabus. Jis, eidamas kaimo laukais, kelyje sutiko senutę, velkančią sunkią naštą. Nepažįstamasis sustabdė ją, paėmė iš jos naštą ir nunešė į jos namus. Kaime užsuko į kitus namus, kur ilgą laiką sunkiai sirgo suvargusi moteris. Retas kaimynas ją lankė. Nepažįstamasis gi, aplankęs ligonę, kalbėjosi, guodė, ramino ir gražiais paguodos žodžiais ją stiprino.

Vėliau, eidamas per kaimą, išgirdo barnį. Vyras barė žmoną, o vaikai, išsigandę, verkė kampuose. Ir ton sodybon užsuko keleivis. Švelniais žodžiais sutaikė

Kristus Karalius - mozaika
Šv. Kazimiero Adelaidės lietuvių bažnyčioje

besibarančius ir nuramino verkiančius vaikus.

Ir taip tą dieną nepažįstamas keleivis perėjo per kaimą, darydamas gera. Vyrai, sustoję prie kryžiaus, kalbėjo apie tai ir stebėjosi, spėliodami, kas ir iš kur tas nepažįstamas praeivis, aplankęs jų kaimą.

Jiems taip besikalbant, vienas vaikutis, žaidęs aikštelėje tarp vyrų, stovėjo prie kryžiaus tvorelės. Priėjęs prie tėvo, privedė jį prie kryžiaus ir, rodydamas į Nukryžiuotąjį, pasakė: "Žiūrėk, tėveli, argi ne jis šiandien buvo pas mus? Žiūrėk, juk jis visai toks pats. Žiūrėk į jo veidą..." Visi sužiuro ir stebėjosi praėjusio keleivio panašumu į Nukryžiuotąjį. Ir taip visi suprato, kad po jų kaimą šiandien vaikščiojo Viešpats, kurio veidą jie buvo pamiršę.

Šiais laikais taipgi daugelis mūsų pamiršo Viešpatį, jo atpirkimą, jo evangeliją, jo karalystę. O yra net ir tokių, kurie viešai kovoja su juo ir su jo įtaka gyvenime.

Popiežius Pijus XI, regėdamas netikinčiųjų pastangas kovoti su krikščionyste, 1925 metais kreipėsi į pasaulio katalikus ir prašė, kad liturginių metų paskutinis sekmdadineis būtų skritas ypatingai Kristaus garbei. Kristus yra viso pasaulio valdovas.

"...dėsime pastangas garantuodami..."

Jungtinės Karalystės Karalienė Elžbieta II, sakydama kalbą Seime, pažymėjo, kad Baltijos šalys iškilo iš po Sovietų sąjungos šešėlio ir suklestėjo kaip nepriklausomos valstybės, užėmė savo vietą tarptautinėje bendruomenėje ir tapo gerbiamomis Europos Sąjungos ir NATO narėmis.

„Mes dėsimė pastangas garantuodami, kad laisvės, demokratijos ir laisvos rinkos vaisiai, kuriais mes naudojames būdamos Europos Sąjungos ir NATO narėmis, taptų prieinami ir mūsų kaimynams, pasiruošusiems ir norintiems prisijungti prie mūsų. Mes tikime, kad mūsų pareiga yra padėti spręsti pasaulyje vykstančius konfliktus. Auga abipusė prekyba ir investicijos, o naujas galimybes atveria laisvas darbo jėgos judėjimas“, - teigė Karalienė.

„Tikiuosi, kad mano vizitas parodys, kokią svarbą teikiame Britanijos ir Lietuvos santykiams. Sveikiname Lietuvą, mūsų naująją partnerę ir sąjungininkę ir norime, kad mūsų santykiai klestėtų visose sferose. Žavimės tuo, kaip greitai iš tarptautinės pagalbos gavėjų, jūs tapote dosniais davėjais, kaip iš saugumo importuotojos, tapote šalimi, svariai prisidedančia prie kitų saugumo.

Karalienė Elžbieta II ir prezidentas Valdas Adamkus priima Lietuvos kariuomenės parada.

Sveikiname jūsų dinamiškumą, kūrybiškumą ir atsivėlavimą laisvės ir demokratijos idealams, galinčiais tiek daug duoti jūsų partneriams ir pasauliui. Pone Seimo pirmininke, į naują šimtmetį kartu žengiant iššūkių pilnu keliu, leiskite pacituoti jūsų Tautinės giesmės sodžius, ir šviesa ir tiesa mūs žingsnius telydi“, - savo kalbą pabaigė Elžbieta II.

V. Adamkus: „Mintyse mes aplankėme Sibirą“

Prezidentas Valdas Adamkus ragina politikus ir diplomatus įsiklausyti į Karalienės Elžbietos II kalbą Seime. „Karalienė domėjosi Lietuva ir ji yra labai gerai apie mūsų šalį informuota. Mintyse mes aplankėme Sibirą. Ji domėjosi II pasaulinio karo Lietuvai padarytais nuostoliai. Karalienė yra be galo

dėkinga, kad šiandien turi progą pamatyti Lietuvą, apie kurią tiek daug girdėjo“, - sakė V. Adamkus.

Po apsilankymo Seime, Elžbieta II Rotušės aikštelėje susitiko su vilniečiais ir miesto svečiais. Tai buvo didžiausias oficialaus vizito renginys. Tokie susitikimai vyksta pačios Karalienės iniciatyva.

Karalienė daugiausia kalbėjosi su jaunais žmonėmis, domėjosi jų kasdienybe.

Domėjosi Statuto sukūrimo aplinkybėmis Elžbieta II, lydima Seimo Pirmininko pirmojo pavaduotojo Česlovo Juršeno, parlamente apžiūrėjo parodą „Lietuvos Seimo istorija“.

Seimo pranešime teigiama, kad parodoje, sudarytoje iš 4 dalių, Karalienė susidomėjo Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės I Statuto sukūrimo aplinkybėmis, kai jis buvo priimtas Vilniaus Seime 1529 m., valdovų įtaka rengiant šį LDK teisės aktą.

Karalienę taip pat sudomino tragiškas Lietuvos Seimų vadovų likimas 1940 m. - kai okupantai vienus suėmė, sušaudė, kitus - ištrėmė.

Pasak Č. Juršeno, Karalienės Elžbietos II vizito programoje neatsitiktinai atsirado Seimas - mūsų parlamento istorija taip pat prasideda nuo viduramžių luominių susirinkimų.

(Nukelta į 3 psl)

kun.K.Ambrasas SJ

Pamokslas Europai ir Azijai

...Regis, ir nebuvo to pusmečio, kai 2006 05 05 prie Kryžių kalno Šiaulių mero ir kai kurių Seimo narių, susirinkusios minios akistatoje po kalbų ir sveikinimų vysk. Eugenijus Bartulis palaimino Kryžiaus žygio „Meškuičiai-Golgota“ dalyvius, pasiryžusius su 60 kg Kryžiumi ant pečių pėsčiomis 4.300 km per Lietuvą, Baltarusiją, Ukrainą, Vengriją, Austriją, Italiją ir Šventąją Žemę nugabenti į Golgotą. Regis, dar tik vakar Šiluvoje arkiv.metropolitas Sigitas Tamkevičius, paaukojęs šv.Mišias Švč.Mergelės Marijos Gimimo bazilikoje, palinkėjo Dievo palaimos, o netrukus prie Lietuvos-Baltarusijos sienos vysk.Juozas Tunaitis, pats ant savo pečių panėšėjęs maldininkų atneštą brangiąją naštą ir po iškilmingų pamaldų peržegnojęs visus kryžiaus ženklus, išleido į daugiadienę pusės metų kelionę per septynias šalis.

Pasienyje liko gerokas būrys palydovų. Vienus baugino kaimynų vizos, kitiems sutrukdė į tokį kelią leisti sveikata, darbai, namai ir kasdieniai rūpesčiai. Kryžnešiai ir vėliavnešiai, statulėlių nešėjai ir maldininkai pradėjo žygį. Dažnai skambėjo ne tik bažnyčių varpai, bet ir žmonės, išėję į bažnytkaimių gatves, atsitraukę nuo traktoriaus ir sunkvežimio vairo, išlipę iš autobusų ir lengvųjų automobilių, pasirodę iš tarpuvarčių, perlipę namų slenksčius, kėlė nuo galvos kepurės, klauptėsi ant kelių ir laistė ašarodami, bučiavo mūsų nešamą Kryžių ir mojavo rankomis, žegnojosi, kai mūsų būrys dingdavo jiems iš akių. Bučiavo jį vaikai, seneliai, ligoniai, prašė pasimelsti už vaikus, jų šeimas motinos, tėvai, pasakojo apie savo kasdienes vargas, kunigai, sakė pamokslus ir laimino vyskupai, sutikdavo ir išleisdavo šios Kryžiaus procesijos maldininkus ne tik katedrų, bazilikų, bažnyčių varpai, bet kai kur šventoriuje takai žiedas prie žiedo abipus buvo nudėlioti gėlėmis, o parapijiečiai, vienuolės ir vienuoliai, kunigai ir ne vienas monsinjoras, kanauninkas, vyskupas išeidavo per lietuvių ir vėjų pasitikti mūsų su vėliavomis, su savo krašto giesmėmis, procesijomis, su duona ir druska, su vaišėmis apkrautais stalais ir gėrimais. Kiekvieną dieną, kartais net ir dusyk, nes dažniausiai per dieną atsidurdavome trijose skirtingose bažnyčiose. Kryžnešiai dalyvaudavo šv.Mišiose, atlikę išpažintį, eidavo šv.Komunijos, su Kryžiaus ir Švč.Sakramento garbinimo giesmėmis, su malda įžengdavo ir išeidavo bemaž iš kiekvienos bažnyčios ir katedros. Keliauninkai daugiausia apsistodavo vaikų ar senelių namuose, parapijų ir

mokyklų salėse, kur visai grupei sykais tebedavo vos po vieną tualetą ir kriauklę. Retsykiais vienuolynuose, klebonijose, o kartais (pvz., Baltarusijoje ir Ukrainoje), būdavo kviečiami į tikinčiųjų namus. Kai nebuvo niekur negalima apsistoti, pernakojojome paplūdimyje po aukštą tiltu. Ten buvo pati įdomiausia ir romantiškiausia nakvynė. Pačiu kraštutiniausiu atveju, jei nebūdavo kur pasidėti, tekdavo apsistoti viešbučiuose (sakysime, paskutinėmis dienomis Tiberiadoje). Kai parapijos būdavo toli nuo viena kitos arba negaudavome valgyti, pasimaitindavome iš savųjų maisto atsargų, kurias kartu su miegmaišiais ir kita manta mums vežiodavo autobusas, ne kartą gedęs, ne sykį dėl neapdairumo ir nepatyrimo apgadintas, bet sėkmingai pataisytas ir ištikimai tarnavęs iki pačios kelionės pabaigos. Už šią transporto priemonę ir daug ką kita esame dėkingi Aloyzui ir Aurimui Domarkams, UAB „Dosanta“ vadovams, taip daugeliui kitų mūsų rėmėjų, Marijos radijo klausytojų ir visiems tiems daugybei užsienio geradarių, kunigų, mūsų bičiulių.

Mums dar ir šiandien menas išpūdingos šv.Mišios Romoje šv.Petro Bazilikos požemiuose, lietuvių koplyčioje kartu su mūsų trimis ambasadoriais ir kitais svečiais. Šv.Žemėje tikėjomės daugiau pakeliauti su Kryžiumi, bet mums neleido, todėl daug kur jį nešėme per miškus ir žvyruobes, saulės kepinamus vynuogynus, kalnus ir slidžius takus. Nešėme siauromis Jeruzalės gatvėmis, kai Kryžiaus keliams įdomiai vadovavo Panevėžio vysk.Jonas Kauneckas su visa grupe, atkeliavusia iš Egipto. Jie ėjo kartu su mumis Šv. Miesto gatvėmis. Aplankę Jeruzalę, Taboro kalną, Kaną, Tabghą, Betliejų, Tiberijadą, Karmelį, Nazaretą, Ein Karim, Kafarnaumą, Jordaną, laimingai lėktuvu spalio 27 d. pasiekėme Varšuvą, iš kur autobusu grįžome Lietuvon. Reikia stebėtis, kaip maldininkai galėjo pusę metų nuo ryto iki vakaro giedoti giesmes, kalnus, kalbėti ROŽINI, mąstyti. Visą pusmetį šiems lietuviams maldininkams aukojau šv.Mišias, sakiau pamokslus, klausiau išpažintį. Dėkoju jums ir jiems už maldas, už gerumą, džiaugiuosi išverme, jų vadovų-Danutės ir Gintaro-nuoširdumu, kantrybe, sugebėjimu, didžiuliu jų darbu. Teatlygina visiems Dangus. Dieve, padėk, tinginy pabėk.

Kardinolo taurės nugalėtojai lankėsi pas J.E. kardinolą A.J.Bačkį

J. E. Kardinolo Audrio Juozo Bačkio taurės 2006 metų varžybų nugalėtojai - Vilniaus Bernardinų komanda - lankėsi pas J.E. kardinolą Audrį Juozą Bačkį, kuris pasveikino nugalėtojus. Krepšininkai džiaugėsi galimybe susitikti su aukščiausiu Lietuvos Bažnyčios dvasininku.

Kardinolas A.J. Bačkys su krepšininkų vadovu

Kardinolo taurės krepšinio varžybos pritraukia daug jaunimo - tai puiki galimybė burtis jauniems žmonėms, mėgstantiems žaisti krepšinį ir turintįms laisvalaikį.

Vatican reveals Roman burial site

Christian Fraser
BBC News, Rome

They were digging the foundations of a new multi-storey car park under the Vatican.

But what the bulldozers uncovered was an ancient world of the dead - a Roman necropolis, or burial site, dating back to the time of Christ.

Since then the excavations have brought to light more than 200 tombs, arranged on multiple levels and in remarkable condition.

In addition to funerary inscriptions they have uncovered a wide assortment of statues, vases, terracotta urns, coins and skeletons.

The burial site paints a complex picture of life and death in ancient Rome and for the first time gives archaeologists a valuable insight into the life of lower- and middle-class Romans.

Simple artisans

Some of them were simple artisans, buried with clues to their trade.

In the tomb of a set designer for Pompey's theatre, there are the symbols of a compass and a T-square.

There are the tombs of a letter carrier, a circus horse trainer and a slave who was freed and later rose to a respected position in the household staff of the Emperor Nero.

But they have also uncovered skeletons of paupers, possibly slaves, who were buried without names and in simple wooden caskets.

"We found a little Pompeii of funeral life," said Giandomenico Spinola, head of the Vatican Museums' classical antiquities department.

"We have had the mausoleums of Hadrian and Augustus," Mr Spinola said. "But in Rome we are short of these middle- and lower-class burial places."

In some parts of the necropolis lie the tombs of much wealthier Romans. Some of them are complete with ornate funeral altars.

The inscriptions help to fill out family trees and they provide an important insight into daily life.

There is the sarcophagus of a male member of ancient Rome's class of knights, who died as a teenager and

was remembered in death with a sculptured figure with hands outstretched as if in prayer.

The kind of figure known as an *orante* was widely taken as an early symbol of Christianity.

Before archaeologists could begin the excavation, they had to clear tons of dirt and rock.

In the second century there had been a landslip on the hill which helped preserve some of the tombs.

Dionysus' mosaic

Black-and-white mosaic flooring was unearthed depicting Dionysus, an ancient god of fertility and wine, along with a grape harvest scene.

It has all been carefully restored in the Vatican Museums' laboratory and placed back in its original location.

From specially constructed walkways, visitors can look down on the skeletons, including that of an infant buried by loved ones who left a hen's egg beside the body.

The egg, whose smashed shell was reconstructed, was either a play thing or perhaps was left by the family as a symbol of rebirth.

Throughout the necropolis there are a number of terracotta pipes that emerge from the tombs.

In ancient times families would sit by the grave and picnic, occasionally pouring wine, milk or honey down the pipe to feed the dead.

Originally the necropolis ran along the edges of an ancient Roman road, the Via Triumphalis (Triumphal Way).

Now we know that the area uncovered is just a small section of a much bigger necropolis that would have covered a large part of the hill.

But many of the secrets will remain buried.

Archaeological digs like this are expensive - the work carried out so far has cost the Vatican around 400,000 euros (£268,851) - and the current site is now surrounded by the imposing stone pillars of the new multi-storey car park.

The advance of the modern world has, for the time being, put paid to any further excavations.

TĖVIŠKĖS AIDAI

ABN 59 479 733 423

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštautienė, email: mgestautas@hotmail.com

"Tėviškės Aidai" on the internet: <http://vytautas.mine.nu>

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45, Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$A90. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm \$4. (Please write cheques in name of "Teviskes Aidai")

Užuojautos ir padėkos nuo \$20. Prašome čekius rašyti vardu "Tėviškės Aidai". Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

„PRISIEKIAM, KAD VERGAIS ILGIAU NEBŪSIM!“

Vilniuje M. Mažvydo bibliotekoje buvo surengta konferencija, skirta paminėti Vengrijos 1956 metų revoliucijos 50-osioms metinėms ir jos atgarsiams Lietuvoje. Konferencijos rengėjai: Vengrijos Respublikos ambasada Lietuvoje, Lietuvos ir Vengrijos bičiulių kultūros draugija, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių bendrija (LPKTB) ir Lietuvos nacionalinė M.Mažvydo biblioteka. Konferenciją sklandžiai vedė Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių bendrijos pirmininkas Vytas Miliuskas.

LRT vaikų choras, vadovaujamas meno vadovės R.Maleckaitės sugiedojo Vengrijos ir Lietuvos valstybinius himnus ir dar keletą publikos šiltai sutiktų vengrų liaudies dainų. Pirmasis žodį tarė Vengrijos Respublikos ambasadorius Lietuvoje JE Juhasz Sandor, nušviesdamas konferencijos tikslą ir pristatydamas 1956 m. revoliucijos archyvinių nuotraukų parodą. Ne mažiau įdomią fotografą A.Žižiūno darbų parodą pristatė pats autorius, kuris yra ir 1956 m. Vėlinių dalyvis, vėliau pasidalinęs atsiminimais apie to meto įvykius Kaune.

Svečias iš Vengrijos Vespreno apskrities Teisėjų kolegijos pirmininkas Dr.Kahler Frigyes savo pranešime paminėjo, kad 1848 m. revoliucionieriai kartojo poeto Sandor Petiofi tautinės giesmės žodžius: „Prisiekiama, kad vergais ilgiau nebūsim!“ Ši giesmė skambėjo ir 1956 m. revoliucijos dienomis. Nušvietęs dramatiškų įvykių eigą, pranešėjas konstatavo, kad dauguma Vakarų Europos inteligentijos atstovų buvo palankiai nusiteikę komunistinės ideologijos atžvilgiu, bet „Vengrijos revoliucija bei sovietų kolonijinis karas prieš revoliuciją atvėrė Vakarų komunistų inteligentams akis, kad ne komunizmas yra rojus žemėje, ir ne Sovietų Sąjunga daugiausia kovoja už laimingą žmonijos ateitį. (...) Vengrijos revoliucija suteikė vilties ne tik vengrams, bet ir Sovietų spaudoje atsidūrusioms tautoms.“ Vengrų tautos didvyriškos pastangos išsilaisvinti ir žiaurus revoliucijos nuslopinimas karine jėga tapo žinomi visam pasauliui.

Europarlamentaras prof. V.Landsbergis analizavo Vengrijos revoliucijos pamokas. Ypač taiklūs prelegento pastebėjimai. Vengrai, kaip ir Lietuvos laisvės kovotojai prieš dešimtį metų tikėjosi, kad Vakarai ateis į pagalbą kovojančiai dėl savo laisvės tautai, deja, veltui ir vieni ir kiti savo kovoje liko vieni vieni. Šitaip buvo įšaldytas milžiniškas konfliktas. Jaltos-Potsdamo nutarimai taip pat įšaldė tarptautinį konfliktą, palikdami Rytų Europos valstybes nusikalstamo totalitarinio režimo savivalei. Pranešėjo nuomone, tokiu būdu Vakarų pasaulio didžiųjų valstybių antspaudu buvo patvirtintas Stalino-Hitlerio slapto suokalbčio, istorijoje žinomas Molotovo-Ribentropo pakto vardas. „Jei SSRS tada būtų sustabdėta ir pasitraukusi iš Europos, tai ne tik mūsų praeitis, bet ir

dabartis būtų buvusi kitokia“, - teigė europarlamentaras, išreikšdamas viltį, kad kada nors ištirps įšaldytų konfliktų ledai, sukaustę Rusijos politikų valią, ir tada vengrai sulauks atgailos, atsiprašymo, o gal ir atlyginimo aukoms.

Prof. Ona Voverienė aptarė Lietuvos ir Vengrijos istorines sąsajas, o prof. Vanda Zaborskaitė išsamiai kalbėjo apie Vengrijos revoliucijos ataidėjimus ir jų pasekmes Vilniaus universitete. Prof. Zigmantas Tamakauskas pasidalijo atsiminimais apie studentų dalyvavimą Vilniaus Rusų kapinėse 1956 metų Vėlinių vakarą ir apie patirtas represijas.

Įspūdingai pasisakė publicistikos patriarchas Vilius Bražėnas, siedamas aptariamus įvykius su globalizmo kėslais ir globalizacijos problemomis. Savo išgyvenimais pasidalijo tų įvykių dalyvis mano bendrakursis Konradas Vaitiekūnas. Buvo suteiktas žodis ir man. Lapkričio 1 d. Lietuvos televizija transliavo Rimo Bružo parengtą „Amžininkų“ laidą „Kruvinos vėlinės“. Joje buvo paminėti Vengrijos, Kauno bei Vilniaus 1956 m. įvykiai. Laidos rengėjas buvo pakviestas ir mane dalyvauti laidoje. Mano mintys apie sovietų pavergtųjų tautų siekį nusimesti imperialistų jungą, kaip dėsningą, natūralią tautų valios raišką, buvo atmetos ir į laidą nepateko. Auditorijai paaiškinau, kad po diktatoriaus Stalino mirties sušvelnėjus režimui, buvau paleistas iš Gulago ir grįžau į Tėvynę. Akademiko Kazimiero Baršausko palankumo rezistentams dėka ir man pavyko įstoti į Kauno politechnikos institutą. 1956 m. buvau II kurso studentas. Po audringų demonstracijų Kaune represijų banga palietė ir mane, tų įvykių dalyvį. Buvo atimta teisė gyventi Kaune ir ne tik šiame mieste. Mokslas institute nutrūko.

Savo samprotavimus apie Rytų Europos tautų priešinimąsi sovietų agresijai ir savo dalyvavimą Kauno tų metų Vėlinių įvykiuose esu trumpai aprašęs straipsnyje „Lietuva Budapešto sukilėlių šauksmą išgirdo.“ Todėl laikiau savo pareigą keliomis glaustomis tezėmis paaiškinti konferencijai, kodėl Kauno 1956 m. Vėlinių įvykius norėjau nušviesti kaip dėsningos antisovietinių sukilimų ir revoliucijų sekos grandį. Tokiai pozicijai mane paskatino dvi jau minėtos fotografijos parodos labai prasmingu pavadinimu - „Skausmo paralelės“.

Tiesą pasakius, paralelių yra anaipolt ne viena. Tad, paminėjau vienos prigimties du totalitarinius režimus - sovietų ir nacių, du diktatorius - Staliną ir Hitlerį, dvi partijas komunistų ir nacionalsocialistų, dvi pseudomokslines utopijas - komunizmą ir nacionalsocializmą, kuriomis buvo grindžiama genocido politika ir dėsningą, tik nevienodai tarptautinės Temidės įvertintą abiejų totalitarinių režimų bankrotą. Paminėjau sukilimus ir itin

ŽYGIS - SEMINARAS ALGIMANTO APYGARDOJE

Jaunieji šauliai Subačiaus miestelio kapinėse.

Nesu tikras ar LPKTS Panevėžio filialas pasirinko Baltų vienybės dieną labai svarbiam ir reikalingam renginiui, o gal tai buvo tik prasmingas sutapimas. Tačiau, t.y. rugsėjo 22 d. nuo pat ryto iki vakaro vyko išvažiuojamasis seminaras „Algimanto apygardos partizanų kovų keliais“, kuriame dalyvavo apie pustučio šimto žvaliai nusiteikusių vyresniųjų klasių moksleivių ir bemaž 40 istorijos mokytojų, taip pat nemažas būrys politinių kalinių, tremtinių, šaulių, dimisijos karių savanorių.

žiaurius jų numalšinimus: Rytų Berlyno 1953m., Lenkijoje Poznanės 1956 m. ir Vengrijos revoliuciją tais pačiais 1956 m.

Negalėjau nepasakyti mane gerokai nustebinusio istorijos tyrėjų „nepastabumo“ ar „užmaršumo“. Štai, „Amžininkų“ laidoje, transliuotoje 2006 m. spalio pradžioje, iš apžvelgiamo 1940 - 1950 metų periodo liko „nepastebėti“ 1941 m. Birželio sukilimas ir antru kartu XX amžiuje skelbtas Lietuvos valstybės Nepriklausomybės atkūrimo faktas. Nebuvo užsiminta ir apie išskirtinės svarbos valstybės teisės aktą - LLKS 1949 m. vasario 16 d. Deklaraciją, kuri gūždžiais okupacijos metais bylojo tarptautinės teisės dvasia ir kalba apie atsikursiančios (tik nežinia kada) Lietuvos Respublikos pamatus.

Nepateko į kadra net vienintelės teisėtos konstitucinės valdžios okupuotoje Lietuvoje vadovas gen. Jonas Žemaitis. Jis tuo metu ėjo ir Gynybos pajėdų vado pareigas. Užtat A.Sniečkus buvo parodytas Klaipėdoje, kaip okupantų pasikeitimo liudininkas. Tokie tiksliniai „neapdairumai“ kelia abejonių laidos kūrėjų pilietine pozicija.

Konferencijos medžiagą žadama išleisti atskiru leidiniu. Tuo rūpinasi nenuilstantis organizatorius ir Vengrijos ambasadoriaus Lietuvoje garbės patarėjo pareigas einantis Dr. Vytautas Grinius.

Edmundas Simanaitis

Seminaro dalyvių koloną lydėjo kelių policijos ekipažas. Visam renginiui vadovavo LPKTS valdybos narys Algirdas Blažys, kuris turėjo parengęs glaustą informaciją kiekvienam žygio etapui. Jis taisyklinga kalba, raiškiai akcentuodamas svarbesnes mintis, pateikdavo pagrindines žinias apie vietovę, įvykį, laisvės kovų herojus.

Tokių lankomų vietų buvo aštuonios, pradedant Raguvos aikštėje stoviniu įspūdingu paminklu Algimanto apygardos kovotojams. Buvo aplankytos Putiliškių kapinės, kur pastatyta išraiškinga medžio skulptūra poetui, partizanų spaudos redaktoriui Broniui Krivickui - „Vilniui“, po to užsukta į Troškūnus, o iš ten į Andrioniškio mišką, kur buvo apygardos štabavietė ir ten žuvo pirmasis apygardos vadas A.Slučka - „Šarūnas“ su bendražygiais. Šimonių girioje būta įnirtingų kautynių, ten žuvo partizanų vadas A.Starkus - „Montė“. Stabtelta Bugailiškyje ir Subačiuje. Piniavoje buvo aptarti seminaro rezultatai.

Respublikos Prezidentas V.Adamkus ne vieną kartą yra pabrėžęs vieną iš didžiausių nūdienos problemų „tam tikrą šalies gyventojų politinį susvetimėjimą ir pilietinės bei politinės brandos stoką.“ Tiek Tauro tiek ir Algimanto apygardose žygio metu nuolatiniai kalbėtojai buvo partizanai, tų įvykių dalyviai, rečiau istorikai ar garbūs svečiai. Moksleiviams beveik visur buvo paliktas pasyvių stebėtojų vaidmuo.

Jau ne kartą buvo įsitikinta, kad jaunimas, mokytojų padedamas, gali parengti konkretaus įvykio paminėjimą labai išradingai, įspūdingai ir su entuziazmu. Moksleiviai geba ir dainą sudainuoti, ir giesmę sugiedoti, ir eilėraščių padeklamuoti, ir istorines žinias įdomiai pateikti ir filosofiška daug ką apmąstyti. Tokiais atvejais vaikinai ir merginos pasijaucia esą lygiateisiai naujausios istorijos vertintojai ir jos pateikėjai. Tiesioginis dalyvavimas programoje išlieka atmintyje ilgam, o daugeliui - visam gyvenimui.

(Nukelta į 4 psl)

„...dėsime pastangas garantuodami...“

(Atkelta iš 1 psl)

Apsikeitė dovanomis ir apdovanojimais Karalienės Elžbietos II valstybinis vizitas Lietuvoje prasidėjo iškilminga ceremonija Prezidentūros kieme.

Karalienė ir Edinburgo hercoga Filipa sutiko Prezidentas Valdas Adamkus su žmona Alma bei Garbės sargybos kuopa.

Ceremonijoje dalyvavo premjeras Gediminas Kirkilas, ministrai, Lietuvos kariuomenės vadas Valdas Tutkus, D. Britanijos ambasadorius Lietuvoje Kolinus Robertsas (Colin Roberts), Lietuvos ambasadorius D. Britanijoje Vygaudas Ušackas.

Po sutikimo ceremonijos V. Adamkus Elžbietai II įteikė aukščiausią Lietuvos valstybės apdovanojimą - Vytauto Didžiojo ordina su aukso grandine. Jis skiriamas Lietuvos ir užsienio valstybių vadovams bei piliečiams už ypatingus nuopelnus Lietuvos valstybei.

Karalienė Elžbieta II Prezidentui V. Adamkui įteikė antrąjį aukščiausią Anglijos riterių ordina - Garbingiausiąjį Pirties ordina. Šio ordino pavadinimas kilo viduramžiais iš pakėlimo ir riterius apeigos -

Karalienė Elžbieta II ir prezidentas V. Adamkus po susitikimo Rūmuose

kandidatas išvakarėse maudydavosi pirtyje ir būdavo mokomas riterystės pareigų.

Prezidentas Karalienei įteikė tris žymaus lietuvių dailininko Petro Repšio sukurtus medalius, skirtus esminiams Lietuvos įvykiams - pirmajam Lietuvos vardo paminėjimui Europoje, pirmajam

tarptautiniu mastu pripažintam Lietuvos valdovui ir pirmajam Lietuvos valstybėje lietuvių kalba išleistam knygai.

Elžbieta II Prezidentui padovanojo paveikslą, kuriame pavaizduoti Holirūdhauzo rūmai Skotijoje ir dvispalvio stiklo flakoną su Jos Didenybės

inicialais. Šiuose rūmuose liepos 3-5 dienomis vykusio oficialaus vizito metu susitiko Lietuvos Prezidentas ir Jungtinės Karalystės Karalienė.

V. Ušackas: „Mus vienija bendros vertybės“

Lietuvos ambasadoriaus D. Britanijoje Vygaudo Ušacko nuomone, Karalienės Elžbietos II vizitas yra svarbus tuo, kad simbolizuoja Lietuvos sugrįžimą į tarptautinę bendruomenę. Ambasadoriaus teigimu, Karalienės susitikimuose su politikais bus kalbama apie bendrąsias vertybes, vienijančias Lietuvą ir Jungtinę Karalystę.

„Vienija tai, kad D. Britanija kartu su JAV ir kitais laisvo pasaulio kraštais niekada nepripažino Lietuvos inkorporacijos į Sovietų sąjungą. Mus vienija tokios bendros vertybės kaip laisvė ir demokratija“, - sitikinęs V. Ušackas.

Pasak V. Ušacko, susitikimuose taip pat bus kalbama apie lietuvius, šiuo metu gyvenančius Didžiojoje Britanijoje.

Aštuoniasdešimtmetį šiemet atšventusi Elžbieta II į užsienį su valstybiniais vizitais vyksta tik du kartus per metus.

—Vėlines—

Per Vėlines prisimename savo mylimus mirusiuosius: tėvus, šeimų narius, visus artimuosius bei draugus. Meldžiamės už tuos, kurie danguje ir už sielas skaistykloje, prašydami Dievo, kad ir jos nukeliautų į amžiną Laimę.

Iš vaikystės dienų atplaukia prisiminimas Vėlinių Lietuvoje. Šiurpus, šaltas lapkričio vakaras. Važiuojame arkliais į kapines. Tamsu. Kartais gruodas jau kelius būdavo sukaustęs, kartais nesužalotus keliu vežimas riedėdavo. Susikaupę uždegdavome ant kapų švakeles. Jų spindinčios liepsnelės sukeldavo ypatingą nuotaiką, kuri tik Vėlinių vakarą mus aplanko. Su liepsnojančiom liepsnelėm kildavo maldos ir dangu, kur mūsų artimieji, o kiek daug jų - ant visų kapų jos pleveno, tarsi, degančių, virpančių liepsnelių jūra... Dangus tamsus. Kur ne kur žvaigždė suspindi pro plaukiančius balzganus debes. Žvurbus vėjas ir lyg neįjauku, bet kartu ir nepaprastai ramu... Jausdavos taip šventa. Ypatingas bendravimas per degančias švakeles su mirusiais. Jei kapai būdavo žvilgančiu sniegu apdengti, būdavo nuostabiai gražu, žvakių mirgesys taip šviesu, šviesu - it rojus žemėje...

Australijoje vėlinės paskutinį pavasario mėnesį. Ilgai nesutemsta. Tačiau kaip ir palaikydami lietuvišką paprotį nuvažiuoja Vėlinių vakarą aplankyti savųjų klapus, uždega švakes. Ir čia jos plevena, bet tik ant keletos kapų. Jauku, bet jau nėra tos ypatingos nuotaikos kuri gaubė Tėvynėje.

Lietuvių Bendruomenės Sąjungos metinis susirinkimas sostinėje

Ljudas Budzinauskas

Bendruomenės metinis narių susirinkimas įvyko sekmadienį spalio 22 d. 2 val p.p. Lietuvių Būstinėje, Hackett. Susirinkimą atidarė ir pravedė Bendruomenės pirmininkas Viktoras Martišius. Pasveikinęs susirinkusius priminė mirusius narius. Tada Grincelį ir prieš savaitę veiklaus nario dr. Kazio Kemežio. Mirusius pakvietė pagerbti tylos minute. Valdybos narė Sigita Gailiūnaitė perskaitė praėjusių metų susirinkimo protokolą, kuris susirinkimo vienbalsiai buvo priimtas.

Pirmininkas V. Martišius išsamiai apžvelgė praėjusių metų veiklą. Valdyba suruošė nariams kalėdines vaišes Yowani klube, vasario 16-tos šventės - minėjimą Canberra klube, kuriame meninę programą išpildė atvykęs iš Lietuvos Vytas Landsbergis. Vasario 26 d. buvo suruošta Lietuvos prezidento Valdo Adamkaus ir jo žmonos Almos priėmimas. Pirmininkas priminė, kad todėl pagerbimo vakarienėje negalėjo dalyvauti visi bendruomenės nariai, dėl saugumo suvaržymų apribotas svečių skaičius. Kovo 8 ir 9 dienomis prel. E. Putrimas pravedė rekolekcijas po kurių pabandrauta suruošė vakarienę. Drauge su latviais ir estais buvo suruoštas birželio 11 d. Trėmimų minėjimas. Valstybės šventės minėjimą (liepos 23 d Canberra klube). Šioje šventėje meninę programą su dideliu

Nėra liepsnelių jūros gudžioje vakaro tamsoje... Na, visvien mūsų maldos pasiekia artimųjų Amžino poilsio vietą.

Adelaidėje kapus lankome pirmą sekmadienį po Vėlinių, po 11tos valandos šv. Mišių. Šiais metais lapkričio 5 d. susirinkome nedidelis būrelis parapijiečių, kaip visada, prie Adelaidėje mirusių kunigų kapų - a.a. kun. J. Kungio, a.a. kun. A. Kazlauskio ir a.a. kun. A. Spurgio. Katalikių Moterų Draugijos narės padėjo po puokštę gėlių. Kun. J. Petraitis pravedė apeigas mirusiųjų prisiminimui. Jisai po trumpo kalbos tarė: "Mirtis neišvengiama, visi mirsime, visi iškeliausime. Aš pagiedosiu giesmę apie mirtį." Ir B. Brazdžionio "Esu mirtis" eilėraščiui kunigas J. Petraitis pats sukūręs sukomponavęs pritaikęs melodiją labai gražiai sudgiedojo. Apeigos Vėlinėms jautrios, gilios. Pabaigoje kun. Juozui pravedant, visi sugiedojame "Viešpaties Angelas" ir "Amžiną Atilsį".

Saulėta, šviesi sekmadienio popietė. Dangus mėlynas - nei debesėlio, tik kregždutės sklandė erdvėje ant savo sparnų nešdamos mūsų meilę ir maldas Aukščiausiam.

Ačiū kun. J. Petraičiui už prasmingą Vėlinių paminėjimą.

V. Rupinskienė

pasisekimu išpildė Sydnejaus "Dainos" choras. Spalio 12 d. suruošta iš Lietuvos atvykusiai advokatei Danutei Morkūnienei susitikimas su bendruomenės nariais. Advokate padarė pranešimą ir atsakinėjo į klausimus apie Lietuvos teisę.

Pirmininkas išvardino eilę organizacijų ir asmenų, kuriems buvo suteikta finansinė sparamos: Lietuvių namams Vilniuje "Oremus" Kaune, Gen. Jono Žemaičio Karo akademijai (premią geriausiam baigusiam 4tą kursą kariūnui), įsteigta Šiaulių gimnazijoje dvi stipendijos, kurie nutaria toliau tęsti studijas geriausiems baigusiems mokiniams. Parėmė Dvasinės Pagalbos jaunimo Centrą Klaipėdoje, Almos Adamkienės Labdaros Fondą, Studentų ir dėstytojų mainų programa tarp Melbourne ir Kauno Technologijos Universitetų, Restoravimą Oginskio dvarą Plungėje, "Mūsų Pastogę" ir bendruomenės organizacijas: pensininkų "Paguoda", LKVS Ramovė ir skautų Židinį. Buvo išsiųsta trys dėžės knygų į Šiaulių universiteto biblioteką. Baigiant savo pranešimą, pirmininkas dėkojo savo valdyboms nariams Romui Katauskui, Laimai Žilinskienei, ypatingai Sigitai ir Barbarai Šilini, kurios išsiuntė knygas ir sutvarkė būstinės knygyną ir tiems, kurie prisidėjo savo darbu.

ŽYGIS – SEMINARAS ALGIMANTO APYGARDOJE

(Atkelta iš 3 psl)

Renginys buvo įvardytas kaip išvažiuojamasis seminaras. Seminaruose paprastai daugiau ar mažiau aktyviai veikia visi dalyviai. Šį kartą mokytojai nepasireiškė. Neaišku ar jie patys to nepageidavo, ar jiems nebuvo pasiūlyta? Praleistos puikios progos kiekvienam etape suteikti vis kitam mokytojui ar jų grupei su savo mokiniais surengti mini programėlę sutarta tema, atitinkančia lankomos vietos istorinį pobūdį: gal pranešimą, gal meninį žodį, dainą, trumpą vaidinimą, lyrinį, pilietinį ar filosofinį apmąstymą.

Renginyje visuose etapuose, visose vietose vyravo Requiems tema. Kiek, kur ir kokiomis aplinkybėmis žuvo kovotojų ir, savaime suprantama, pagerbiami žuvusieji kovotojai. Tai būtina, bet to nepakanka. Atsižvelgiant į pagrindinį seminaro tikslą, būtent, išsamiau supažindinti jaunąją kartą

su laisvės kovų ir, apskritai, su naujausia Tėvynės istorija, nepakanka akcentuoti tik netektis, žūtis ir gedulą. Laisvės kovos visada pareikalauja aukų. Tėvynė nusimetė okupanto jungą, atgavo laisvę. Partizaninio karo vaidmuo pasipriešinimo istorijoje ypatingai svarbus. Tai buvo dėsninga tautos valios raiška, plaukianti iš pačio Dievo duotos prigimties ir pasibaigusi pergale.

Todėl tokiuose renginiuose, juo labiau seminarais vadinamuose, tiesiog būtina moksleiviams leisti pajusti herojikos dvasią ir pergalės džiaugsmą. Pasipriešinimo istorijoje daugybė didvyriškumo, pasiaukojimo, ištikimybės priesaikai, kilnaus patriotiškumo, pilietinės drąsos, tarpusavio pagalbos, išmonės kovoje su okupantu baudėjais, štribus, kolaboracine valdžia pavyzdžiai. Žvalgyba, konspiracija, kovotojų ryšinininkų ir rėmėjų ryžtingumas, sumanumas, gudrybės - tai aruodas, iš

Adelaidės ateitininkai

Atsisveikindami su a.a. Kęstučiu Varnu, atsisveikiname su Žmogumi, kuriam likimo laikrodinis išmušė valandą ir amžinai sustojo...

Šią valandą atsisveikiname su kas kuria istoriją. Kęstutis buvo lietuvių tautos lastelė, kuri gimė iš tėvų ir kuri pagimdė ateities ainius. - Mirtie, kur tavo gylys, kai kraujas kuria naujas kartas?

Atsisveikindami su Artimu regėkime, kad gyvybė yra nemari. Buvimas - gyvenimas yra besitęsianti istorinė tikrovė. Mes neateiname veltui, ir neišeiname veltui. Savo gimimu įnešame dalį į bendrą gyvenimą: tampame brangiais ir mylimais, pasidarome draugais ir pagalbininkais. Tad, neveltui su a.a. Kęstučiu drauge sėdėjom, neveltui su juo kalbėjom ir vaišindamiesi vieni kitiems sveikatos linkėjom. Visai nepajutom, kaip draugystė kėlė nuotaiką, kuri prasmingumu ir skleidė džiaugsmą. - Ar nepaliko Kęstutis mums gražių prisiminimų?...

Atsisveikindami su Ateitininku, atsisveikiname su tikėjimo broliu. Tikėdamas Kristų, Kęstutis ramiai užlaikė ateitininkų dvasinius principus - kurių užlaikymas daro asmenį šviesiu ir garbingu. Taip Kęstutis buvo nuosekliai protingas, šeimiškas; o su pagarba žmogui ir tautai jis buvo tiesus ir visuomeniškas. A.A. Kęstutis lieka gero ateitininko ir romaus kataliko pavyzdžiu.

Netekusiems Tėvo Linui ir Ramunei bei jų šeimoms galime sakyti, kad jūsų Tėvas, senelis ir uošvis visą

Iždininkas Romas Katauskas kruopščiai išaiškino "Chartered Accountants" revizoriaus patikrinimo apyskaitą, kuri prieš susirinkimą buvo išdalinta atėjusiems ir pasidžiaugė, kad nežiūrinti visų finansinių pajamų ir kitų išlaidų, investicinis kapitalas padidėjo. Susirinkusieji plojimu ne tik priėmė iždininko pranešimą, bet išreiškė padėką valdybai už sumanų darbą.

Dr. A. Kabaila prašė, kad toji pati valdyba pasilikėtų dar sekantiems metams. Valdyba sutiko, bet pirmininkas V. Martišius pareiškė, kad jis dirbs tik šiuos metus nes po šešerių metų darbo reikia pakaitalo. Kitaip sakant "naujos šluotos". Bendruomenės nariai galvoja, kad "senoji šluota" dar nenukilusi, galėtų dar ilgai "šluoti". Kas bus toji "naujoji šluota", paaiškės kitais metais.

Revizijos pirmininkas Jonas Mockūnas pranešė, kad patikrino tirjų organizacijų: pensininkų "Paguodos", LKVS Ramovė ir sporto Vilkas pajamų ir išlaidų apyskaitas ir rado, kad knygos vedamos tvarkingai ir pateisinamieji dokumentai atitinka įrašus. Taip pat Revizijos pirmininkas apgailėstavo, kad skautų Židiny savų knygų patikrinimui

kurio galima semtis ne tik tragiškų epizodų, bet ir gniaužiančių kvapą tikroviškų, dramatiškų ir net komiškų atsitikimų. Jaunimas tokius epizodus noriai improvizuotų, vaidintų, skaitytų apie tai eiles. Jaunuoliams reikėtų sudaryti sąlygas patiems nors šiek tiek pajusti laisvės kovų meto atmosferą. Aktyviai dalyvaudami programoje jie tai pajustų.

Malonią išimtį pateikė Subačiaus jaunimas ir mokytojai. Ypač įspūdingai atrodė uniformuotų jaunųjų šaulių būrys, kuris pasitiko seminaro dalyvių koloną su vėliava ir nepriekaištinga rikiuote. Žygiavo jie darniai. Mokytoja Irena Balčiūnienė pati pristatė savo auklėtinių ansamblį, o šie sudainavo keletą dainų. Vietinis mokytojas J. Babickas padarė trumpą pranešimą. Nesu tikras ar taip buvo sumanyta programos sudarytojų ar čia parodė sveiką iniciatyvą vietiniai entuziastai. Bet kuriuo atveju jie buvo lygiaverčiai renginio dalyviai.

Edmundas Simanaitis

Kęstutis Varnas

gyvenimą buvo gero vardo Žmogus. Jo žodis TAIP visuomet buvo TAIP, ir NE - visuomet NE. O kai leidosi perkalbamas, ar nedarė to iš meilės jums?...

Reiškiame nuoširdžią užuojautą a.a. Kęstučio seserims Eliutei, Zinadai ir Kristinai, seserų vyrams Vytaui Venciu ir Donatui Dundai bei jų šeimoms. Reiškiamę gilią užuojautą Kęstučio Mamytei.

Labai didelę užuojautą reiškiamę mūsų kuopos pirmininkei, brangiai sesei Kristujei, Elytei Varnienei. Brangi Sese! Kai mirtis po vieną iš mūsų gretų išsiveda mums brangius asmenis, liūdimė visa kuopa. Šiandien jungiamės meile ir širdimis su Tavimi. Tačiau trokštame Tave paguosti, ir užtikrinti, kad Kęstučio meilė Tau su jo mirtimi nenutrūko: juk siela - ASMENYBĖ negali būti palaidojama!

Tau tenka gerti karčią skausmo taurę, nes jau nebematysi veido, kuris virš penkiasdešimt metų buvo į Tave atsuktas; bet klausk Kristaus, ar galėjo ši taurė neprispildyti?...

Brangi Elyte! Palaiminto vysk. Jurgio Matulaičio kuopos ateitininkai giliai užjaučiame Tave netekusią brangaus vyro, ištikimo gyvenimo palydovo bei gero šeimos tėvo, ir prašome Viešpaties jam šviesos šventųjų draugystėje. Elena Lomsargienė

nepateikė, nors jis to prašė. Pirmininkas V. Martišius sakė, kad tas ateičiuje gali neigiami atsileipti, kada iš Bendruomenės bus prašoma finansinė parama. Revizijos Komisija sutiko dar vienai kadencijai pasilikti, bet, mirs K. Kemežiui, statusas sumažėjo - J. Mockūnas pirmininkas ir narys Tadas Žilinskas.

Buvo pasiūlyta ALB Krašto Tarybos atstovų rinkimai. Bendruomenės pirmininkas pareiškė, kad jis pats Lietuvių Dienose Geelonge nedalyvaus, bet iš Canberros reikia dviejų atstovų ir užklauso, kas gali dalyvauti ALB Krašto suvažiavime? L. Budzinauskas pasakė, kad į ruošiamą šventę Geelonge planuoja važiuoti. Pirmininkas sakė viena atstovė jau turime, bet dar reikia antro. "Pirmininke, žinodamas mano brandų amžių, nebūk visai tikras, jeigu būsiu gyvas ir sveikas, tai sutinku" - atsakė L. Budzinauskas. Pagaliau sutiko ir valdybos narė Sigita Gailiūnaitė. Nesant daugiau kandidatų, plojimu iš Canberros į Krašto Tarybos suvažiavimą buvo išrinkti du atstovai.

Šį klausimą lengvai išsprendus, nesant bendruomenės reikalų, klausimų ar pasiūlymų, pirmininkas padėjo susirinkusiems už kantrybę ir pakvietė pasivaišinti valdybos parūpintais užkandžiais, vynu, alučiu, kavute ir pyragais...

Kalėdų sveikinimai

Jau artinasi Kalėdų šventės. Savo gimines, draugus, artimuosius, organizacijos savo narius pasveikinkime per "Tėviškės Aidus".

Trumpas, tradicinis sveikinimas \$20, atsiunčiant kartu su sveikinimais, kurie bus atspausdinti TA Kalėdų laidoje.

Nelaukime paskutinės dienos, jau dabar iš anksto atsiųskime sveikinimus ir rūpesčiai dings.

Kalėdinis numeris išeis gruodžio 13d. Sveikinimai Redakciją turi pasiekti ne vėliau gruodžio 7 d.

Seimo atstovai, iš kairės - Romas Pocius, Lilija Kozlovskienė, Stasys Šutas, Lidija Šimkutė, Henrikas Antanaitis ir dr. Kazys Zdanis

Melbourno Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos Popietė

Sekmadienį, spalio 22 d. Draugija susirinko į Lietuvos Namus pabūti kartu, pasidalinti įspūdžiais, naujienomis, nuveiktais darbais.

Draugijos pirmininkė Halina Statkuvienė susirinkimą atidarė malda už mirusias seses, mūsų kunigus.

Pirmininkė pranešė, kad vėl buvo išsiųsta 10 siuntinių į vargą patekusioms šeimoms. Esame labai dėkingos narėms, kurios suaukojo tokių gražių rūbų ir batų. Taip pat Draugija remia vienuolikos vaikų šeimą, kurių motina mirė per gimdymą. Šeima gyvena dviejų kambarių bute. Draugija stengiasi palengvinti jų gyvenimą, pramato jiems nupirkti namą kaime.

Pirmininkė dėkojo visoms, kurios prisidėjo savo darbais prie Draugijos veiklos.

Pirmininkė pakvietė, mums visiems gerai žinomą energingą Australijos Lietuvių Fondo pirmininką Algį Šimkų, kad papasakotų nors trumpai apie Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimo Suvažiavimą ir savo asmenišką įspūdžius iš Lietuvos.

Sutrauktai bei įdomiai Algis papasakojo, kad į šį Suvažiavimą atvyko iš 34 valstybių atstovai, iš Australijos 8 nariai. Suvažiavimas tęsėsi tris dienas. Algis mielai atsakinėjo į mūsų klausimus.

Kas treji metai Algis su žmona Jūra apsilanko Lietuvoje ir džiaugiasi, kad kiekvieną kartą, kai jie atvyksta į Lietuvą, matosi pažanga.

Pirmininkė Halina ir visos sesės dėkojo Algiui už įdomų pranešimą ir visi buvo pakviesti pabendravimą užbaigti prie kavos ir pyragaičių

Dalyvė

SEIME PRISTATYTI EMIGRACIJOS TYRIMŲ LEIDINIAI

2006 m. lapkričio 9 d. Vilniuje, LR Seimo Europos informacijos centre Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas (TMID) kartu su Išeivijos institutu pristatė du bendrus emigracijos tyrimų leidinius: knygą *Lietuvos Respublikos emigracijos politika 1920-1940 m.* ir žurnalą *Oikos: Lietuvių migracijos ir diasporos studijos*.

Knygoje *Lietuvos Respublikos emigracijos politika 1920-1940 m.* publikuojami į tris skyrius suskirstyti penkiasdešimt du 1922-1940 m. dokumentai, apžvelgiantys tuometinę Lietuvos Respublikos valstybės politiką emigracijos atžvilgiu. Tarp jų: Išeivybės (1922 m.) ir Emigracijos (1929 m.) įstatymai ir jų projektai, Užsienio, Vidaus reikalų ministerijų su išeivijos veikla susiję teisės aktai, lietuvių padėtį užsienyje apibūdinančios Lietuvos konsulatų metinės ataskaitos. Knygoje pateikiama ir dalis su Draugijos Užsienio Lietuviams Remti veikla susijusių dokumentų.

Kas pusmetį išeisiantis *Oikos: Lietuvių migracijos ir diasporos studijos* žurnalas skirtas lietuvių migracijos ir emigracijos klausimų bei su jais susijusios politikos analizei, lietuvių diasporos istorijos ir kultūros tyrinėjimams, diskusijoms „protų gražinimo“ ir kitomis temomis.

Knygą ir žurnalą pristatė: Lietuvos Respublikos Prezidento patarėja Vaiva Vėbraitė, TMID Generalinis direktorius Antanas Petrauskas, Išeivijos instituto direktorius prof. Egidijus Aleksandravičius, knygos sudarytoja Vitalija Kasperavičiūtė, *Oikos* redaktoriaus pavaduotoja dr. Daiva

Kuzmickaitė, dr. Rimantas Miknys. Pristatyme dalyvavo Seimo, kitų Lietuvos valstybinių institucijų, žiniasklaidos atstovai.

„Džiaugiamės įgyvendinę prieš keletą metų TMID inicijuotas idėjas. Spręsdami šiandieninius užsienio lietuvių klausimus, turime pažvelgti ir į istorines lietuvių emigracijos tendencijas, kurių šaknys siekia net XVII amžių. Mums būtina žinoti kaip Lietuvos valstybė bendravo su į užsienį išvykusiais tautiečiais tarpukariu, juolab, kad su šiandiena ja sieja ta pati tautos vienybės idėja. „Oikos“ žurnalo pagalba tikimės efektyviau bendrauti, diskutuoti su mūsų mokslininkais, kitais aukštos kvalifikacijos specialistais šiuo metu gyvenančiais užsienyje“, - sakė TMID Generalinis direktorius Antanas Petrauskas.

Pasak Departamento vadovo, minėti du projektai - tai TMID bendradarbiavimo su unikalią patirtį ir žinias turinčiu Išeivijos institutu pradžia. Tikimasi, kad tokio pobūdžio bendruose projektuose ateityje aktyviau dalyvaus ir užsienio lietuvių bendruomenių, akademinės visuomenės atstovai, politikai.

Papildomos informacijos teiraukitės

Giedriaus Šniuko
TMID Užsienio lietuvių skyriaus
Migracijos politikos ir informacijos
poskyrio vedėjo
Tel. (8-5) 212 2249, mob. 8-612 16 193
El. paštas: giedrius.sniukas@tmid.lt,
www.tmid.lt

„TĖVIŠKĖS AIDAI“ YRA VIENINTELIS Australijos lietuvių katalikų laikraštis.

Visi juos remkime. Iš anksto prisiųskime
Prenumeratos mokesį. Įrašykime „Tėviškės Aidas“ į savo Testamentą.
Katalikiška spauda reikalinga visada!

2005-6 METŲ POEZIJOS KELIAS

Lidija Šimkutė

Gabrielle Stoeger, Lidija Šimkutė, Eva Lind

Hundertwasser darbu ekspozicija. Teko apsilankyti iki šiol man nežinomo *Mathias Waske* tapybos parodą. Šio dailininko drobės pašaipiai su ironija pristato begalinius prieštaravimus mūsų visuomenėse. Leopoldo muziejuje stebėjau *Klimto, Schiele, ir Kokoschkos* savo metu skandalą sukėlusius kūrinius. Buvau paveikta jų meistriškumu ir gilia dailininkų nuojauta

Viena (Wien), Austrijos sostinėje man teko skaityti savo poeziją daug kartų.

Vienos miestas skaitomas vienas iš žymiausių Europos mokslo ir kultūros centru. Šią buvusią Austrijos-Vengrijos imperijos sostinę puošia puikūs ir didingi renesanso, gotikos, klasikinio ir baroko stiliaus rūmai, bažnyčios bei kiti įdomūs pastatai, unikalios ir aukios kavinės, parkai bei gražios apylinkės. Miesto centre stovi Šv. Stepono gotikinė katedra su 137m aukščio bokštu, kuris apima kitus architektūros miesto paminklus. Jau XVIII pabaigoje Viena išaugo į Europos vadovaujantį muzikos ir teatro miestą. Čia gyveno ir kūrė žymiausi kompozitoriai kaip *Haydenas, Mocertas, Beethovenas, Schubertas, Straussas, Brahmsas, Mahleris, Schoenbergas* ir kiti.

Mocarto ir Strausso auksu išlietos statulos pritraukia daugybę turistų kurie fotografuojasi kartu su jomis. Kai išvydavau šią maniją, tekdavo pagalvoti, kažin ar šių kompozitorių dvasios nenuvargsta nuo tų plūstančių žmonių?

Viena pasižymi ir pasaulinio mąsto dailininkais kaip *Gustav Klimt, Oskar Kokoschka Egon Schiele, Kubin, Hundertwasser* ir kitais *Hundertwasser* spalvingas pastatas stovi greta Lietuvos ambasados, kurios patalpose teko apsistoti 2005m, o 2006m prisiglaudžiau prie draugų. Netoli lietuvių ambasados randasi ir *Kunsthau Wien*, buvęs Thonet pastatas, bet neperseniausiai paverstas į muziejų kuriame rodomos svarbios tarptautinės parodos bei nuolatinė

saryšį su žmogaus pergyvenimais ir išaukta laikysena. O *Kunstforum'e* džiaugiausi pamačiusi retrospekytve *Rene Magritte* rinktinę parodą: *Sapnų raktas*. Virš 70 darbų surinkti iš paskirų pasaulio muziejų puošė sienas. Jo neužmirštini kūriniai pajėgia paprastą įvaizdį paversti tarsi rakto posukiu į paslaptinę ir netikėtą reiškinį. Šio dalininko darbai akivaizdžiai skiriasi nuo anksčiau minėtų dailininkų kūrinių. Šaltai, lyg tai nutolusiai, tarsi atsisakydamas asmenišką impulso *Magritte* pateikia savitai

Lidija Šimkutė ir Christian Katt.

veikiančius darbus, kurie neužmirštami savo originalumu ir estetika.

Šiame mieste nuolat vykta pasaulinio mąsto meno parodų, operų, koncertų bei rečitalių. Nelengva suspėti į visus renginius dėl laiko stokos nors teko nueiti į puikią „*Così fan Tutti*“ operą, kelis rečitalius ir kitus renginius. Vienoje išgarsėjo emigrantai rašytojai kaip *Kafa, Canetti, Musil, Roth* bei poetai *Trakl, Artmann, Handke* bei kiti.

Pakeliui į Linzfest, *Gabrielle Stoeger* dėka teko gegužės mėnesį skaityti savo kūrybą *M.E.L. Galerie, Vienoje*. *Gabrielle* patyrusi organizatore. Ji literatūros universiteto docentė bet vis daugiau laiko skiria savo kūrybinėm organizacinėm idėjom Europos Unijos kraštuose bei kitur. Ji priklauso „web brain“ organizacijai. Kaip įprasta skaičiau lietuvių ir anglų kalba. Žinoma Vienos aktorė *Eva Lind* skaitė *Christian Loidl'o* vertimus į vokiečių kalbą, su protarpiniais pačios *Gabriellės* neįprastų garsų smuikos intarpais. *M.E.L. Galerie* prieškambari kabėjo vieno vietinio dailininko *Joseph Kuhn* piešinių paroda, o lauke - sodelyje, skulptūrų ekspozicija. Po skaitymų teko prie vaišių maloniai pabendrauti su atvykusiais klausytojais...

Grįžtant iš Lietuvos, 2005m spalio mėnesį vėl teko skaityti kitose įdomiose patalpose „*Neskaitytų knygų Knygyne*“. Šį sykį mano poezijos skaitymą pritarė poetas ir muzikantas *Christian Katt* pritarė gitaros garsais. „*Neskaitytų knygų*“ fone sklido lietuvių, anglų ir vokiečių kalba poezija. Ant stalo tarp knygų -išbarsyti obuoliai raudonas vynas. Po skaitymų, patalpų savininkas skaitovus bei keletą bičiulių nuvedė į restoraną kur gausiai vaišinėmės tarpe ilgai užsitęsusių pokalbių bei diskusijų.

2006m pakeliui į Poezijos Pavasario Šventę Lietuvoje, vėl teko nusileisti Vienoje ir šį sykį skaityti „*Salon*“ kur esu skaičiusi daug sykių. Pagrindinis šių patalpų organizatorius poetas, kritikas ir vertėjas *Bernhard Widder* skaitė vokiečių kalba vertimus. *Christian Katt* šį sykį papildė savitais lūpų armonikos garsais.

Austrijos poezijos klausytojai uoliai perka poezijos knygas po skaitymų norėdami įsigyti poetų autografus.

Naujas Lietuvos turizmo centras

Londono centras bus jau šeštasis Lietuvos turizmo informacijos centras užsienyje, kuris pradeda jau veikti lapkričio mėnesį. Jis bus Londono centre, šalia Lietuvos Respublikos ambasados. Tai bus pirmasis toks centras Didžiojoje Britanijoje. Centro direktorė *Indrė Trakimaitė*.

Dalyvauti centro atidaryme, atvyks šalių turizmo vadovai, turizmo verslininkai, Ūkio ministerijos delegacija su valstybės sekretoriumi *Gediminu Miškiniu* ir Ūkio ministerijos direktoriumi *Alvitu Lukoševičiu*.

Londono paroda - vienas svarbiausių renginių, kurio metu pristatysime naująjį turizmo centra, kuris svarbus Lietuvos turizmui, - sako *A. Lukoševičius*, VTD direktorius - Sąlygos turizmui sudarytos iš Didžiosios Britanijos įvažiavimas į Lietuvą auga, į Londoną galima nuskristi tiesioginiais reisais naudojantis pigių skrydžių aviakompanijų paslaugomis. Tai svarbu turistams. Tikimės, kad įsikūręs antras Londone sulauks turistų.

XXIV A.L.D. Tautinių Šokių Šventės Pranešimas

Kanados tautinių šokių grupė - Atžalynas šoka "Našlė"

Atvyksta Kanada!

Šiu metų A.L.D. Tautinių Šokių Šventė įvyks gruodžio mėn. 6val. vakaro, šeštadienį gražioje Geelongo "Arena" sporto salėje.

Programoje dalyvaus virš 100 šokėjų, tai visos Australijos lietuvių tautinių šokių grupės, kurių amžius yra nuo 4 iki +60 metų.

Tautinių Šokių Šventės tema "Prie Jūros", todėl ir pradėsime šokių vakarą su "Žvejų polka".

Didelė naujiena ir mūsų džiaugsmas, kad iš Kanados, Toronto miesto atvyks tautinių šokių grupė "Atžalynas". Tai jauni veteranai ir studentai šokėjai.

Jie išpildys įvairių šokių, tarp jų iškilmingą "Jievaro Tiltą" ir juokingą "Našlę"!

Lauksime visų! Iki pasimatymo 2006 ALD šokių šventėje,

Šokių Šventės Ko-ordinatorė -
Loreta Čižauskaitė-Tigani

Kariuomenės šventės minėjimas Canberroje

L.K.V.S. Canberros "Ramovė" Valdyba praneša, kad Lietuvos kariuomenės 88-ųjų metų sukakties minėjimas Canberroje įvyks sekmadienį, lapkričio 16 d., 2 val. p.p. Lietuvių Būstinėje, Hackett, šia tvarka:

1. Minėjimo atidarymas.
2. Žuvusiųjų pagerbimas.
3. Bendruomenės pirmininko Viktoro Martišiaus žodis.
4. Vaizdajuostė "Vienui Vieni".
5. Tautos himnas.
6. Helenos užkandžiai, vynas, alutis ir kavutė su pyragais.

Canberros ramovėnai kviečia visus skaitlingai atsilankyti į minėjimą, pagerbti žuvusiuosius už laisvę ir pasižiūrėti iš partizanų kovų susuktą filmą "Vienui Vieni".

"Ramovės" Valdyba

- Geelongas Kviečia!

Melbourn

Kariuomenės šventė

įvyks lapkričio 26 d., sekmadienį, 11 val. Šv. Mišios Šv. M. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje. Prašome karius, šaulius ir skautus dalyvauti su vėliavomis. Minėjimas vyks 1 val. ir bus rodomas trumpas filmas.

Taip pat vyks Lietuviškos Mokyklos mokslo metų užbaigimas, tad šiais metais kariuomenės šventę puoš Melbourno Lietuvių Mokykla su tautiniais šokiais ir pasirodymais. Kviečiame visus atvykti paminėti kariuomenės šventę ir pasidžiaugti mūsų jaunaisiais atlikėjais.

Kairo - Luxor - Aleksandrija

M. Geštautienė

Atsisveikinę su Aswan vakare lydimi agento išvykome į Luxor miestą. Traukinio palydovas parodė mūsų vietas. Vos spėjome atsistoti, atėjo keturi egiptiečiai - musulmonai. Tuoj vienas atsiklaupė ant suolo ir pasirošė vakarinei maldai. Kiti trys, atsėdė vis kažką tarpusavyje kalbėdami. Vienas išėjo ir netrukus sugrįžo su traukinio konduktoriumi. Mums paaiškino, kad duos mums kitą vietą, kadangi musulmonų tikėjimas draudžia sėdėti kartu su moterimi. Nuvedė į trivietę traukino kajutę. Apsidžiaugėme, kad būsime vieni, bet tas buvo tik trumpam. Mums atvedė pagyvenusį egiptietį - musulmoną. Dar stovint traukiniui, mūsų bendrakeleivis pamojavo jį palydėjusiems, bet mes matėme, kaip už vagono lango žmonės buvo nustebę ir sunerimę. Traukinio palydovas, mačiau, su jais kalbėjosi. Pajudėjus traukiniui mūsų bendrakeleivis atsirižo savo krepšį iš kurio ištraukė maistą, kurio ir mums pasiūlė. Mes iš mandagumo paėmėme po bandelę. Kadangi mūsų kupe nebuvo durų, tai eidami pro šalį musulmonai juokėsi iš mūsų bendrakeleivio. Pavalgęs jis išsiėmė paklodę, užsigaubė ant galvos ir pasirošė miegui. Mes, taip pat, supant traukiniui snūduriavome. Apie patogų poilsį nebuvo ko ir galvoti.

Atvykus į Luxor, mūsų laukė agentas, kuris nuvežė mus į pirmos klasės viešbutį. Tikrai jautėsi patogumai, daili aplinka, malonus aptarnavimas. Kadangi buvome išvargę po kelionės, išsitiesėme savo lovose. Maloniai gaivino vėsa. Pailsėję, sutartu laiku, nusileidome liftu į vestibulį ir prisijungėme prie grupės.

Gidas išsamiai pasakojo apie faraonų gyvenimą, jau spėjančius kai kuriuos gamtos nuniokiotus pastatus.

Aplankėme Saharoje pakopų piramidę, kurią pastatė faraonas Ožeseris III, kuris pagarsėjo šio statinio statyba. Jis sugalvojo pastatyti piramidę uždedant vieną mastabą ant kito. Ši piramidė susideda iš šešių pakopų. Šiuo metu piramidė aptverta ir arti prieiti negalima. Tai pastatytas pasaulyje seniausias iš akmenų pastatas.

Reikia pažymėti, kad egiptiečių menas yra didžiausias ir ryškiausias palikimas pasauliui. Kiekvienas piešinys, statulos, kiekviena hieroglifo raidė išryškina to meto istoriją. Šventyklą ir kapus išryškina Egipto gyvenimą. Pavyzdžiui vyrai vaizduojami jauni, stiprūs, galingi, o moterys lieknos ir gražios.

Senų laikų architektūra pasižymi dideliu meistriskumu, tai matosi iš Didžiosios piramidės, kurios viduje buvome. Egiptų architektūroje gražiai atsispindi šventyklos su obeliskais ir sfinksų alėjomis, piramidėmis iškaltais

laidojimo kriptomis, deja šiuo metu tuščiomis.

Šventyklos pastatytos pagal Nilo tėkmę. Meniškos šventyklų lubos motyvuoja dangaus kūrinį, o sienos žymi žemišką egzistavimą. Skulptūros bei pastatai pastatyti tvirtai, laikosi šimtmečiais. Pastabėjau, kad reljefe ir tapybos darbuose figūros yra profiliu, tai geriau išryškina galvos formas, bet figūros daugiau vaizduojamos priekiu, pasuktomis galvomis profiliu.

Man asmeniškai patiko Egipte vaikščioti, žiūrėti jų meną, kuris ligi šių dienų žavi ir traukia turistus iš viso pasaulio kampų. Argi įmanoma viską aprašyti? Patirtus išpūdžius nėra lengva išreikšti, visa tai reikia pačiam savo širdimi pajusti.

Pabuvojome prie Scarab beetle. Legenda mena, kad jis stebuklingas. Norintys žmonės tris kart turi apeiti šį paminklą, laikrodžio rodyklės kryptimi prašyti laimės, sveikatos, priešinga kryptimi - vaisingumo. Aš apeidama prašiau, savo sergančiam anūkiui sveikatos.

(Nukelta į 8 psl)

Ar bus turgelis?

Pernai prieš Kalėdas Melbourno Lietuvių Namuose buvo suruoštas "Prieškalėdinis turgelis". Galima buvo nusipirkti įvairių gardumynų: pyragų, šakočio, prėskučių (sližikų), lašinėčių, raugintų agurkų; asmens ir eglutės papuošalų, megztinukų ir įvairių namų darbo dovanėlių.

Ir pirkėjai ir pardavėjai turgeliu džiaugėsi.

Artėjant Kalėdoms norėtume vėl suruošti tokį turgelį. Pirkėjų tikrai bus, bet turime žinoti, ar bus pardavėjų? (Visą pelną pasiima patys pardavėjai, išskyrus \$5.- nuo staliuko Klubui)

Kas norėtų dalyvauti su savo prekėmis sekmadienį, gruodžio 10 d. po pietų, prašome kuo greičiausiai pranešti Lilijai Kozlovskienei (8707-0347), arba Alenai Karazijienei (9338-2172), nes turime patvirtinti Jubiliejinės Salės užsakymą.
Melbourn Entuziastės

I HEART ART

Friday 3rd Nov. 7pm - 10pm
Showcasing new works by
Vittoria di Stefano
Ramona Raven
Nadia Combe
Caleb Shea
a name is a label
3rd November (opening) -
17th November
44 Lt LaTrobe Street
Mon - Fri 11 - 6, Sat 11 - 5
96392100

ALB Melbourne Apylinkės valdybos pranešimai

1. Melbourne bendruomenės atstovų rinkimai, į XXIV ALDienos Krašto Tarybos suvažiavimą Geelonge, įvyks sekmadienį, gruodžio 3 d., 1.30 val. p.p. Lietuvių Namų teatro salėje.
2. Po rinkimų vyks Melbourne lietuviškų organizacijų 2007 metų Kalendorių veiklos planas ir ML Klubo pietų virimo sudarymas. Prašome visų organizacijų atstovus dalyvauti.

3. Artėja šventės.... Kūčios

Planuojama ruošti Kūčias, Melbourne Lietuvių Namuose, jeigu atsiras pakankamai norinčių dalyvauti. Šiais metais Kūčios yra sekmadienį gruodžio 24 d., numatytas laikas apie 4 val. p.p. Numatyta kaina \$20 asmeniui.

Maloniai prašome norinčių dalyvauti pranešti iki gruodžio 3 d. valdybos sekretorei Gražinai Kymantaitei, tel. 03-97478634, mob. 0412 486 519.

Dėmesio!

Melbourne Pensininkų sąjungos valdyba organizuoja du autobusus į Lietuvį dienas Geelonge.

Vieną autobusą į Dainų šventę, gruodžio 28 d., 4 val. p.p., kitą į Tautinių šokių šventę 3.45 val. p.p.

Autobusas paims norinčius iš Melbourne miesto Townhall kampo. Pensininkų sąjungos nariams kelionė kainuos 3, o kitiems 5.

Užsisakyti ir užsimokėti iš anksto pas valdybos narį Albiną Miškinį (vakarais) telef. 9354 6978 arba pas Aldoną Vyšniauskienę telef. 9467 4945 iki Pensininkų sąjungos Kalėdinių šventinių pietų gruodžio 12 d.

Valdyba**Traukiniu į XXIV Lietuvių Dienų atidarymą Geelonge**

Australijos Lietuvių Dienų atidarymas bus trečiadienį, gruodžio 27 d., 1 val. p.p. ARENA patalpose prie pat North Geelong geležinkelio stoties, MELWAY 441 K9.

V Line traukinys išeina iš Melbourne, Southern Cross stoties (anksčiau Spencer St.) kas valandą. Eina greit iki Geelongo lygiai vieną valandą - eina greit iki Geelongo lygiai vieną valandą - greičiau, saugiau ir pigiau nei mašina. Traukinys dar sustoja Footscray.

Bilietas pensininkui ten ir atgal \$7.40, veltui su Pensioner Voucher Coupon, normali kaina \$15.00

Bilietas gaunamas didesniose geležinkelio stotyse iš V Line.

Patogiausias išvykimo laikas į Lietuvių Dienų Atidarymą iš Southern Cross stoties būtų 11.00 arba 12.00 val.

Grįžtame namo į Melbourną tą pačią dieną atgal į Southern Cross stoties dienos metu, vakare ar vėliau kaip kam patogiau.

Iki pasimatymo Geelonge.

P. Bimba.**Melburno Sporto klubo "Varpas"**

Metinis susirinkimas "Annual General Meeting"
įvyks š.m. lapkričio 19 d., sekmadienį, 2 val. p.p. Melbourne Lietuvių Namuose bendruomenės kambaryje.
Maloniai kviečiame visus sportininkus dalyvauti.
Sporto klubo "Varpas" komitetas

Apie kalėdojimą

Artėjant gruodžiui parapijiečiai po vieną ir būreliais pradeda svarstyti ar *kunigas šiais metais kalėdos?* Atsakau: taip. Tačiau dėl aiškumo ir supratimo pažiūrėkime, ką tas kalėdojimas reiškia.

Didieji rudens darbai baigti, sniegas išlygina visus kaimo kelių nelygumus, be to, daug kur kvepia dūmais ar jau ir šviežiai išrūkytomis dešromis ir kumpiais. Mat, gerai įšalus, kaime prasidėdavo kiaulių skerdimo metas. Taigi, anais senais laikais, kai žiema dar laikydavosi kalendoriaus, gerai užsnigus kiekvieno kaimo ar miestelio klebonas, lydimas zakristijono, kartais dar vargonininko ir kokio klapčiuko (kad skambintų varpeliu, kai klebonas žengia į trobą), sėsdavo į didesnes roges ir leisdavosi kalėdoti. Reikėjo pripildyti klebonijos aruodus ir kamaraus, kad maisto ne tik klebonui ir šeimynai, bet ir užsukusiems svečiams nepritrūktų. Aišku, kalėdojimas nebuvo tik paprastas pasipinigavimas bei sotaus rytojaus užsitikinimo metas. Klebonas ir poterių paklausdavo, ir pagrindinių tikėjimo tiesų, žiūrėk, kartais ir tinkama giesmė suskambėdavo. Rečiau bažnyčioje pasirodantys ar prastai šeiminkaujantys gaudavo barti, vaikai - kokį saldainį ar bent šventą paveikslėlį. Trumpai tariant, klebono pasirodymas būdavo didelis viso kaimo ar kaimo sujudimas, šventiškas ir nekasdieniškas. Visokių pasakojimų yra išlikę iš tų senų dienų - ir gražių, ir graudžių, ir linksmy, ir nelabai.

Šiais laikais tebėra išlikęs gražus kunigų paprotys lankyti savo parapijiečius. Nors tas lankymas tebevadinamas kalėdojimu, bet nebėra susijęs su parapijos kasos ar klebono kamaraitės atsargų papildymu. Ir nebėra "pririštas" prie Kalėdų. Šiandien kunigai lanko parapijiečius ištisus metus, norėdami geriau juos pažinti, žinoti jų rūpesčius, o reikalui esant ir parapijai prisidedant, ne tik rožančiaus malda padėti. Ypač gera proga aplankyti tuos, kurie dėl amžiaus ar ligų nebegali lankytis bažnyčioje, kurie reikalingi ne tik socialinių tarnybų ar medikų globos, bet ir paprasto žmogiško dėmesio.

Labai džiugu, kad ir Australijoje yra išlaikyta šitokia kalėdojimo tradicija, kad prie jos palaikymo ir aš galiu prisidėti. Mielai lankau ir aplankysiu kiekvieną to norintį. Ir nebūtinai tik prieš Kalėdas. Nes, kaip jau sakiau, kalėdojimas yra parapijiečių lankymas ištisus metus.

Norėdami, kad aplankyčiau, paskambinkite man pačiam, susitarsime dėl jums patogaus laiko. Primenu telefono numerį: 04 01 558 991. Skambinkite nesivarždami ir neklausydami tų liežuvių, kurie sako, kad kunigas per daug užimtas ir geriau jo netrukdyti. Aš čia esu dėl jūsų.

Jūsų kunigas Algirdas Šimkus**LSS Australijos Rajono "Žilvino" Skautų Stovykla Sausio 2-10d. 2007****Vyresnė skautė Egle Andrejevaitė**

Šiame puslapyje matome vyresnę skautę Eglę Andrejevaitę ir skautą vytytį Vytautą Rūkštelę, abu iš Vilniaus Kernavės Tunto. Labai patyrė vadovai, kurie dalyvaus ir praves skautišką/lietuvių programą Australijos Rajono "Žilvino" Skautų stovykloje prie Anglesea miestelio po Australijos Lietuvių Dienų Geelonge.

Sesė Eglė vyr. skaučių būrelio vadovė, šiais metais baigė fortepijono magistrą. Ji yra labai patyrusi vadovė, praveda įvairiausių kursų, mokymus ir projektus. Mūsų stovykloje ji bus lauzavedė ir praves įvairius užsiėmimus nuo vilkiukų/pauštyčių iki vyčių/vyr skaučių amžiaus.

Brolis Vytautas, Kernavės Tunto tuntininkas, pagal savo išsilavinimą yra istorikas. Be savo formalaus istoriko išsilavinimo jis yra aistringas eksperimentinės archeologijos praktikas nuolatos dalyvaujantis įvairiuose projektuose kaip pavyzdžiui Kernavėje vykstančiose "Gyvosiose Archeologijos Dienose". Toks išsilavinimas ir su tuo susijęs pomėgis leido broliui Vytautui

sukaupti žinias apie lietuvių tautos istoriją, kultūrą bei tradicijas. Be jokios abejonės, tokios žinios yra būtinos vykstant į kelionę, kurios vienu pagrindiniu tikslu yra pakelti tautiškumo lygį tarp išėivijos skautų.

Mums Australijoje gyvenantiems lietuviams skautams yra labai svarbu kad galėtume kuo glaudiau palaikyti ryšį su mūsų lietuviybės medžio kamienu - su Lietuva ir su tuo medžio šakomis - su Lietuvos skautais/ėmis iš kurių galėsime pasisemti artimiausios tos lietuviškos dvasios.

Laukiame sesės Eglės ir brolio Vytauto atvykstant į Australiją.

Henrikas Antanaitis
Australijos Rajono Vadas

Skautas vytytis Vytautas Rūkštelė**"Džiugo" Tunto žinios**

Gruodžio 2 d. bus "Džiugo" tunto metinė iškyla Yarra Bend Parke, Melways žemėlapis 2DF8, 2.30 val. p.p. Visi skautai ir skautės dalyvauja su pilna uniforma. Bus žaidimai, dainavimas, informacija apie ateinančią rajoninę stovyklą ir užkandžių.

Sausio 2 - 10 d.d., 2007 įvyks Rajoninė stovykla "Eumerella" stovyklavietėje, Anglesea, Victoria. Melways žemėlapis 196 K6.

Kainos stovyklautojams: \$190, \$150 antram šeimos nariui, \$90 trečiam ir kitem šeimos nariams. Svečių diena sekmadienį sausio 7 d. nuo 2 val. Visi kviečiami!

Tuntininkė v.s. D. Lynikienė, Tėl. 03 9848 5663. Stovyklos viršininkas s.v. R. Strunga, mob. 0416 184148. Apsilankykite www.skautasaustralia.org

Australijos Lietuvių Fondui aukojo:

a.a. Marijos Birietienės atminimui

\$50 Soc. Globos Draugija (\$1030), \$30 A.ir J. Šimkai (\$1135), po \$20 R.ir V. Pumputis (\$285), M.ir F. Sodaiciai (\$620), O. Bratiškienė (\$295), D. Vindžiulytė (\$70), P. Švambarys (\$56), A. Klimas (\$150), po \$10 J. Bartašienė (\$235), D. Lynikienė (\$680), J. Žalkauskienė (\$815), A. Vyšniauskienė (\$140), Z. Prancūnienė (\$600), R. Mačiulaitienė (\$90), E. ir V. Židžiūnas (\$15), E. Dainutienė.

Valdybos vardu dėkoju už aukas.
Audrius Balbata, ALF išdininkas

Aukos Kunigui ir Parapijai

po \$100 E.ir A. Tomkins, A.ir S. Gabas, H. Lenk, J. Bruožis, \$90 P. Cleveland, \$50 Z. Augaitis, \$45 P. Mažylis, po \$20 Br. Vitkauskas, K. Sipaila, \$15 D. Ragauskas.

Dėkojame už aukas.
Kun. Šimkus ir Parapijos Taryba

Aukos "Tėviškės Aidams"

\$55 E. ir A Tomkins, \$50 D. Levickienė, \$25 O. Grosiene NSW, \$15 E.L. Šilas, po \$10 K. Šipaila, R. Bieliavskis, po \$5 J. Bruožis, Z. Augaitis, P. Mažylis, M.H.Kupcinskis, H. Lenk, A. ir S. Gabas.

Nuoširdžiai dėkojame už aukas ir taip pat prisijungusiems prenumeratams.
ALKF ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

A. † A. STASIU STANKŪNAVIČIUI mirus,
giliai užuojautą reiškiam visai jo giminei ir artimiesiems.
Dukrai Kristinai su šeima, sūnams Baliui ir Jonui su šeimomis.

*Viešpatie paimk Jį į Savo glėbį
Ir suteik ramybės Jo sielai.*

**Nijolė ir Vyta Šalkūnai su šeima.
Jonė ir Paulius Mičiuliai.**

Prisiminimai...

JURGIS BARISAS (1906-1991)

ŠLEINIUS

Kai aš 1935 metais apsigyvenau Žemaitijoje - Kartenos miestelyje, Šleinius jau buvo visame valsčiuje patsai turtingiausias gyventojas, turėjo ant Minijos du malūnus, lentpjūvę ir gerą gabalą žemės - apie 60 ha.

Šleinius vaikystė ir jaunystė buvo tokia pat, kaip ir kitų bežemių - arnavo pas ūkininkus, kurie dar nespėjo priauginti savo vaikų. Ištarnavus penkiolika metų, jį pasisamdė Pakutūvėnų malūnininkas Eiculdis. Po metų Eiculdis kalbina Šleinių pasilikti ir antrus metus, prideda algos 5 rublius ir pakelia į „gizelius“ - pprie girnų.

Šleinius ne tik darbštus, bet ir supratingas, greitos orientacijos, mokantis sugyventi su žmonėmis, įdomiai pakalbėti, pajuokauti. Buvo gražaus sudėjimo ir neištižęs. Nė nepajuto, kaip prie jo „prilipo“ Eiculdžio duktė. Nors Šleinius kilęs iš bežemių, malūnininkas per daug nedraudė savo dukrai bendrauti su samdiniu (Eiculdytė nebuvo iš gražiujų). Po metų Eiculdžiai iškėlė vestuves, o prasigyvenimui nupirko mažą malūnelį.

Po dešimties metų tas buvęs kaimo vaikas tapo „ponaliu“. Padidino malūną, įsitaisė lentpjūvę, įrengė turbiną, o dar po kiek laiko prisipirko žemės, pasistatė naujus didelius trobesius.

Būdamas akylas suprato, kad pinigų į „koinę“ kišti neverta (nuėjo cariniai rubliai, tiek vertės beturės ir vokiškos ostmarkės) - tad, parinkęs gražią vietą ant kalnelio tarp beržų, netoli Minijos 1920 m. pastatė jaunimui salę, kad šis galėtų kultūringai pasilinksinti. Tokios salės, kokia buvo pastatyta Šleinius Liepgeriuose, visoje Žemaitijoje niekas neturėjo - nei kaimuose, nei miesteliuose, nes įrengė ją su visais patogumais: moterims savas salionas-pasipuošti, rūbams pakabinti, pailsėti; vyrams- atskiras salionas - parūkyti,

pasikalbėti, pajuokauti; koridoriuje nuo grindų iki lubų iš abiejų pusių pakabino didžiulius veidrodžius; salėje palei sienas paaukštino suolus, kad šokantieji nemindytų sėdintiesiems kojų.

Į Liepgerius pasižokti, pasižiūrėti vaidinimų jaunimas suplaukdavo iš visos plačios apylinkės - Plungės, Kulių, Šateikių, Salantų, Kartenos.

Kaipgi aš susipažinau su Šleiniu, tuo buvusiu biedniuku, o vėliau tapusiu turtuoliu?

Perku Dyburiuose apleistą ūkelį. Perku, o pinigų trūksta. Skolinaus iš vieno, iš kito, bet dar reikia 800 litų. Kur gauti? Įsidrąsinęs nuėjau pas Šleinių žinodamas, kad nė vienam, atsidūrus bėdoje, nėra atsakęs. Jį sutikau kieme. Pasisveikinęs tuoj išklajau savo bėdą:

-Ponali! Perku Dyburiuose Laureckio ūkį, trūksta pinigų. Paskolinkite! Išplėšiu plėšimus, pasėsiu linus - atiduosiu. Kiek procentų reikės - iek duosiu.

- Na, gerai, kad perki. Eisime į trobą, - pasižiūrėjęs į mane atsakė šis.

Šleinius, duodamas pinigų, man, kaip ir kitiems, pasakė tik tiek:

- Kada turėsi, tada ir atiduosi! Iš manęs nepaėmė jokio pakvitavimo, nekviatė liudininkų. Štai koks buvo tas „ponalis“. (Kiti tokią sumą skolindami būtų paprašę vekselio).

Antrais metais išroviau trijuose rėžiuose visus šiugždynus, išariau ir pasėjau linus. Linai buvo gražūs, be žolių ir gana aukšti. Rudenį juos išmynęs nuplūškiau (žemaitiškai - nubraukiau) ir vieną gruodžio mėnesio turgaus dieną susikrovęs išvežiau į Kretingą parduoti linų kupčiui (supirkėjui).

Už linus gavau tiek, kad galėjau apmokėti Šleiniui skolą. Žydėlio kieme pasišeriau arklį ir išėjau į turgų apžiūrėti, kas ką perka, kas ką parduoda, kas pigu, kas brangu. Besidairydamas po turgų, pamačiau Šleinių, besišnekučiuojantį su vyrais. Apsidžiaugiau - atiduosiu skolą čia pat - neberekės į Liepgerius eiti. Priėjęs pasisveikinau ir tuoj pat pasisakiau, kad noriu atiduoti skolą, nes pardaviau linus. Išsitraukęs pinigų jau norėjau atsiskaityti, bet Šleinius tai pamatęs, sako:

- Čia negerai su pinigais švaistytis- einame.

- Perėjome visą turgavietę ir pasukome į Bažnyčios gatvę. Šleinius eina pirmas, o aš- truputį atsilikęs (prisilaikiau mandagumo); be to, nežinojau, kur einame, kur jis mane veda.

Priėjus restoraną, Šleinius tiesiai į jį, aš- š paskos.

Savo gyvenime restorane nebuvau buvęs, tad viskas man buvo neįprasta ir domino: vyrų pilna, vieni geria alų, kiti - baltakę, užkandami silke su svogūnais arba savo atsineštais lašiniai. O dūmų, dūmų! Iki pat žemės. Ir koks tas restorano kvapas- lyg perrūgusių kopūstų! O kiek čia kalbų! Ūžia kaip bitės prieš spiečių. Ką aš čia kalbu apie bites - ūžia kaip širšūnai. Pagalvojau, kaip tas žydėlis gali per visą dieną iškentėti, o jis tik ima iš lentynos butelius, skaičiuoja pinigus ir ramių ramiausiai prasišypso, galvodamas, kad turgaus dieną eina geras biznis. O aš per valandėlę užduščiau.

Šleinius restorane nesustojo, kaipėjo pro vyrų būrį, taip ir įėjo į žydo salioną.

-Sėskis! - pasakė Šleinius. Salione nieko nebuvo. Aš dar neperprantu, kaip šitaip galima-šeimininkauti svetimoje troboje. Apsidairydamas atsisėdau lyg būčiau vagis.

Netrukus įeina žydas, nešinas butelį degtinės ir užkandai

- silkės su duona. Dėdamas viską ant stalo, tarė:

- Labas, ponas Šleiniau! Perprašau, kad užtrukau. Kiek man tie pijokai sutrukdė- kalba, kalba, kol iškalba, duok jam alaus duok jam degtinės ...

Stebėjau žydėlio mandagumą ir apsukrumą: „Žalia rūta! Kaip tu galėjai mus užmatyti per tokį būrį (Šleinius, nors storokas, bet nebuvo aukštas)? Oi tie žydėliai - dėl biznio jų ausys kaip kiškio, o akys - kas per akylumas!“

Matyt, kada tik Šleinius būna Kretingoje, čia užsuka papietauti, ir žydėlis žino visas Šleinius užgaidas, nes čia jaučiasi kaip savo namuose.

Kai tik žydėlis išėjo prie savo biznio, išsiėmiau pinigų, padėjau ant stalo:

- Va čia, ponali, Jūsų! Šleinius nusišypsojo ir, paėmęs degtinės butelį, pripylė abu stikliukus sklidinai. Neiškentęs vėl kreipiuosi:

- Ponali! Čia aštuoni šimtai. Sakykit, kiek reikės procentų? Žinau, kad dabar man neužteks, gal po Naujų jų metų parduosiu bekoniuoką - tik tada procentus atiduosiu. Ačiū, kad paskolinote.

Buvau apsiskaiciavęs, kad procentams reikės apie 40 litų.

- Imk, Barisai! Kai išgersime, pasikalbėsime dėl procentų. Aš visaip atsikalbinėjau, nes iki to laiko degtinės nebuvau net ragavęs, o alaus- stiklinę, kitą - tik dėl draugystės, buvau beveik abstinentas.

- Sakai, kad pasakyčiau, kiek paimsiu procentų? Jei su manim išgersi - bus „kvit“, atsiskaityti ir visi procentai. Būk ramus, versk Dyburiuose kelmus, lopyk stogus, o dabar prašau - imk

Keturiasdešimt litų- geras pusbekonis, Tokios dovanos nebuvau savo gyvenime gavęs. Esu pirkęs loterijos bilietus, bet nė karto neišlošiau. O čia iš karto tokia suma!

Senelis Jurgis iš Kartenos

(Bus daugiau)

Kairo - Luxor - Aleksandrija

(Atkelta iš 6 psl)

Kaip bebūtų keista, bet vienos šventyklos viduje pajutau, lyg stovėčiau kitoje erdvėje, nesvarumo būklėje, pati savęs nejaučiau, lyg stovėčiau ne savomis kojomis. Bet tas truko gal minutę, tol kol stovėjau ir apžiūrėčiau iškaltas figūras. Pasitraukus iš tos vietos vėl sugrįžau į normalų jausmą. Pagalvojus, kiek kančios mirčių įvyko, pralieta kraujo šiose vietose?

Turėjome malonią iškylą burinia valtimi paplaukioti Nilo upe. Kadangi kiti turistai pasirinko kitus maršrutus, tai mes tik du gerėjome Nilu. Mus plukdė apie trisdešimties metų egiptietis. Jo apdaras buvo toks pat nunešiotas kaip ir valtys burė. Kalbėjo gerai angliškai, tai kalbos netrūko. Jis išlaiko savo šeimą, senus tėvus ir jaunesnius brolius ir seseris. Pasilikęs nevedęs, kadangi neturi lėšų vestuvėms, kurioms reikia daug pinigų ir sukviesti plačią giminę. Jis su tėvu plaukiojo nuo 7 metų amžiaus, o tėvui pasenus jis perėmė valtį.

Biznis vyksta ir upėje. Prie valčių priplaukia prekiautojas siūlindamas įvairias prekes. Prie mūsų valtys priplaukė du, gal 6 iki 8 metų berniukai ir jie mums dainavo. Tokiu būdu vaikai uždirba bakšys (egiptietiška reiškia pinigai). Tik išlipus iš valtys turėjome progos pasivažinėti karieta. Mat egiptiečiai susitvarko taip, kad kuo

daugiau privilegijų turistus patuštinti pinigine.

Taigi su karieta nuvažiuojame į turgų-bazarą. Ten atsiskaitėme su vedeliuotoju. Pažioplinėjome po turgų. Išėję iš jo susiradome jaukią vietelę pailsėti, suvalgyti vaisių ir pasižvalgyti į judančią gatvę. Pavėsyje jautėmės puikiai. Gi žiūriu, nedrąsiai prie mūsų žingnis po žingsnio artinasi murzinas, varganai apsirengęs berniukas. Atsisėdo atokiai nuo mūsų, bet vis po truputį slinkosi artyn. Nors jis nekalbėjo angliškai, o mes egiptietiška, bet suradome bendrą kalbą. Jis iškraustė savo kišenes parodydamas savo „turtą“ tai vienas amerikietiškas doleris, kurį jis nuolat glostė, saga, geležėlė, žaisliukas, pora akmenėlių. Jo

vardas Gili, jam 8 metai, į mokyklą neina, rašyti nemoka, raidžių nepažįsta. Gili čiupinėjo mano laikrodį, prašė, kad leisčiau užsisėgti, užsidėjo mano skrybėlę, buvo labai patenkintas. Turėjau saldainį, kurį jis godžiai suvalgė.

Atsisveikinant Gili lankstėsi mums ir mojavė savo suskirdusia rankute. Tokių vaikų Egipto gatvėmis vaikšto daug, prašydami bakšys arba pardavinėdami popierinius nosinaites.

Žvalgantis per traukinio ar autobuso langą matosi suvargę egiptiečiai, jų lūšnos, galvas nuleidę, arba sunkiai traukiančius dviračius, asiliukai. Skurdas matosi akivaizdžiai. Prie Nilo, mažesnių kanalų sodri žaluma, kuri lyg

atsitiktinai apjuosia suklypusį būstą uždengtą nendrėmis.

Po trijų dienų grįžome į Kairo. Iš geležinkelio stoties, susistabdėme taksi ir atvažiuojame į viešbutį, kuriame buvome palikę savo bagažą. Pailsėję rytojaus dieną nuėjome į Kairo Nacionalinį muziejų, kuriame matėme kokioje prabangoje buvo laidojami faraonai. Ypač daug žmonių lankosi prie faraono Razmos II. Jo karstas vien iš aukso, kurio viršuje iškaltas jo atvaizdas. Galima įsivaizduoti, kokio krupštumo ir meninio lygio turėjo būti tų laikų skulptoriai.

Kairo muziejuje didžiulė salė yra surinkta ir parodoma visa istorija. Lankytojų netrūksta. turistams, įvairiom kalbom, gidai perteikia Egipto istoriją. Matėme ir prabangias ir paprastas karietas, faraonų mumijas ir daug, daug įvairių eksponatų. Pasėdėjome ant suoliukų, kurie pastatyti, turistų malonumui. Norint aplankyti šį didžiulį muziejų pastatą, prireiktų keliatos dienų.

Apsilankę muziejuje dar pasižvalgėme po miestą. Laviruodami tarp važiuojančių mašinų perbėgome į kitą gatvės pusę. Lengviau pasijutome tik nuėję į McDonalds restoraną. Užsisakėme salotų, kurios pagamintos skaniai.

Rytojaus dieną anksti ryte, sėdome į autobusą. Po 4 valandų autobusas atvežė į Aleksandriją.

(Apie tai sekanciam „TA.“)